EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 15.7.2021.
COM(2021) 395 final

# KOMISIJAS GADA PĀRSKATS

## par dalībvalstu gada darbības ziņojumiem, kas attiecas uz eksporta kredītiem Regulas (ES) Nr. 1233/2011 nozīmē

## 1. Ievads

Šis gada pārskats par 2019. gadu attiecas uz oficiāli atbalstītām eksporta kredītu darbībām, kas tiek veiktas Eiropas Savienībā Regulas (ES) Nr. 1233/2011 nozīmē, t. i., uz vidēja termiņa un ilgtermiņa darījumiem ar atmaksas termiņu 2 gadi vai vairāk. Šis pārskats neattiecas ne uz īstermiņa eksporta kredītu darījumiem[1], ne uz darbībām, ko dažas eksporta kredītu aģentūras (EKA) veic ārpus oficiāli atbalstītu eksporta kredītu darbības jomas (piemēram, ieguldījumu apdrošināšanu).

Šo gada pārskatu Eiropas Parlamentam sagatavo Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulā (ES) Nr. 1233/2011 par dažu pamatnostādņu piemērošanu oficiāli atbalstītu eksporta kredītu jomā un par Padomes Lēmumu 2001/76 EK un 2001/77/EK atcelšanu[2]. Minētās regulas I pielikumā paredzēts, ka dalībvalstis Komisijai iesniedz gada darbības ziņojumu, lai uzlabotu pārredzamību Savienības līmenī. Konkrētāk, dalībvalstis ziņo par aktīviem un pasīviem, samaksātajām summām un atgūtajiem līdzekļiem, jaunām saistībām, riskiem, prēmiju maksām un iespējamām saistībām, kas varētu rasties no oficiāli atbalstītām eksporta kredītu darbībām, kā arī par to, kā EKA oficiāli atbalstītajās eksporta kredītu darbībās tiek ņemti vērā vides riski, kas var izraisīt citus attiecīgus riskus. Savukārt Komisija, pamatojoties uz šo informāciju, Eiropas Parlamentam sagatavo gada pārskatu, iekļaujot novērtējumu par EKA atbilstību Eiropas Savienības mērķiem un saistībām.

Komisija ir ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 2. jūlijā pieņemto rezolūciju par pirmo ziņojumu sniegšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1233/2011[3] un ir pievērsusi dalībvalstu īpašu uzmanību rezolūcijā ietvertajiem ieteikumiem, piemēram, ieteikumam Padomes Eksporta kredītu darba grupai un Komisijai apspriesties ar Eiropas Ārējās darbības dienestu par ziņošanas metodikas turpmāku izstrādi. Padomes eksporta kredītu darba grupa un Komisija izstrādā atjauninātu ziņojumu sniegšanas metodiku, ko dalībvalstis izmanto, lai iesniegtu gada darbības ziņojumus; šo metodiku sauc par kontrolsaraksta veidni. Ir panākta vienošanās par pārskatītu un uzlabotu ziņošanas metodiku, un tā tiks izmantota ziņošanā, sākot no 2020. kalendārā gada.

## 2. Par 2019. kalendāro gadu saņemtie gada darbības ziņojumi

Gada darbības ziņojumi par 2019. kalendāro gadu ir saņemti no 22 dalībvalstīm: Apvienotās Karalistes[4], Austrijas, Beļģijas, Bulgārijas, Čehijas Republikas, Dānijas, Francijas, Horvātijas, Igaunijas, Itālijas, Luksemburgas, Nīderlandes, Polijas, Portugāles, Rumānijas, Slovēnijas, Slovākijas Republikas, Somijas, Spānijas, Ungārijas, Vācijas un Zviedrijas. Pārējās 6 dalībvalstis (Grieķija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva un Malta) neiesniedza ziņojumu, jo pārskata gadā tās nesniedza oficiāli atbalstītus eksporta kredītus Regulas (ES) Nr. 1233/2011 nozīmē.

[1] Uz šādiem darījumiem attiecas Komisijas Paziņojums dalībvalstīm atbilstoši EK Līguma 93. panta 1. punktam par Līguma 92. un 93. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredītapdrošināšanai.

[2] OV L 326, 8.12.2011., 45. lpp.

[3] Eiropas Parlamenta 2013. gada 2. jūlija rezolūcija par Komisijas pirmo ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par dalībvalstu eksporta kredīta aģentūru veiktajām darbībām (2012/2320(INI)).

[4] Apvienotā Karaliste izstājās no Eiropas Savienības un kļuva par trešo valsti 2020. gada 31. janvārī pusnaktī (pēc Centrāleiropas laika), kad stājās spēkā izstāšanās līgums starp Eiropas Savienību un Apvienoto Karalisti.

Attiecībā uz 2019. gadu visu dalībvalstu gada darbības ziņojumu pamatā bija kontrolsaraksta veidne (iepriekšējā formātā; kā minēts iepriekš, sākot no 2020. gada, ziņojumos tiks izmantots atjaunināts formāts). Dažas dalībvalstis kontrolsaraksta veidnē sniegto informāciju saistīja ar publiski pieejamiem ziņojumiem (piemēram, gada ziņojumiem vai politikām, ko izmanto, lai analizētu projektu ietekmi uz vidi, sabiedrību un cilvēktiesībām). Ir vērts norādīt, ka EKA juridiskie statusi atšķiras, un dažās dalībvalstīs oficiāli atbalstītus eksporta kredītus sniedz apdrošināšanas sabiedrības vai finanšu iestādes, kas darbojas saskaņā ar publisku pilnvarojumu. Tādā gadījumā gada darbības ziņojumi acīmredzami attiecas tikai uz šādu uzņēmumu publiskā sektora darbībām, kuras ir nošķirtas no privātā sektora darbībām.

## 3. Gada darbības ziņojumu analīze

### (a) Vispārīga informācija

Piemērojamais tiesiskais regulējums (Regula (ES) Nr. 1233/2011) nosaka eksporta kredītu darījumu un programmu vispārīgos noteikumus.

2019. gadā 22 ES dalībvalsts nodrošināja eksporta kredītu programmas Regulas (ES) Nr. 1233/2011 nozīmē; to pārvaldību veica 27 dažādas aģentūras (sīkāk skatīt pielikumā, 2. tabulā) un ar tām saistītās valsts pārvaldes iestāžu struktūrvienības. Nodrošināto eksporta kredīta programmu apjoms un veids, kā arī eksporta kredīta operāciju organizatoriskā struktūra atšķiras. Dažās dalībvalstīs EKA ir valsts pārvaldes iestādes struktūrvienība vai publiskā sektora aģentūra. Citās valstīs kā EKA ar publisku pilnvarojumu un valdības uzraudzībā darbojas privāts uzņēmums (parasti apdrošinātājs). Dalībvalstīs, kas piedāvā dažādas eksporta kredītu programmu kategorijas, mēdz būt arī vairāk nekā tikai viena EKA, piemēram, var būt viena, kas nodrošina garantijas un apdrošināšanu (apdrošināšanas produkti), un otra, kura nodrošina finansējumu (banku produkti), vai arī var būt atsevišķa iestāde, kas nodrošina procentu veidošanas shēmas.

Attiecībā uz eksporta kredīta atbalsta veidiem, ko ES EKA piedāvā Regulas (ES) Nr. 1233/2011 nozīmē, visizplatītākais veids joprojām ir riska segums (t. i., eksporta kredīta apdrošināšana vai garantijas), ko ziņojuma periodā sniedza visas 22 dalībvalstis. Lielākā daļa dalībvalstu piedāvāja arī citus atbalsta veidus, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. 1233/2011 un kuri ietilpst ESAO Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem[5] piemērošanas jomā, piemēram, tiešu aizdošanu vai finansēšanu (t. i., eksporta kredītu darījumu finansēšanas atbalstu, ko tieši nodrošina EKA) un refinansēšanu (t. i., to komerciālo aizdevumu refinansēšanu, kas atbalsta eksporta kredītu darījumus, kurus nodrošina EKA)[6], kā arī projektu finansēšanu un dažādus piesaistītā atbalsta veidus.

Kopumā EKA piedāvā dažādas programmas, lai pielāgotos konkrētu kategoriju, jo īpaši MVU, īpašajām vajadzībām. Jānorāda arī tas, ka vairākas dalībvalstis ir izstrādājušas nozarei specifiskus eksporta kredītu produktus, piemēram, lidmašīnu ražošanai (ieskaitot pielāgotus produktus, piemēram, beznosacījumu garantiju *Airbus*), kuģu būvei un dzelzceļa infrastruktūrai. Tas var atspoguļot atsevišķu nozaru vienošanās, ko ietver Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem, kur daži noteikumi, jo īpaši atmaksas noteikumi vai procentu likmes, ir pielāgoti konkrētu nozaru īpašajām vajadzībām.

[5] Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem ir regulas pielikums.

[6] Apvienotā Karaliste, Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Francija, Itālija, Polija, Slovākijas Republika, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija un Zviedrija.

Kopumā prakse un sākotnējās izvietošanas standarti dalībvalstīs kļūst arvien līdzīgāki, jo Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem aptver arvien vairāk jautājumu. Tomēr jāņem vērā šādas atšķirības, jo tās apgrūtina pilnvērtīga salīdzinājuma sniegšanu. Pirmkārt, dalībvalstis iepriekšējā punktā minēto vispārējo eksporta kredītu atbalsta veidu ietvaros ir izstrādājušas plašu eksporta kredītu programmu klāstu. Lai arī konkrēts produkts var būt kopīgs vairākām EKA, tam pievienotie noteikumi var nebūt vienādi. Otrkārt, eksporta kredītu programmas ietekme acīmredzami ir atkarīga arī no valsts ekonomikas īpatnībām un privāto finanšu tirgu iespējām.

Ievērojot šīs atrunas, nākamajā tabulā, kurā ir uzskaitīta kopējā nominālā riska pakāpe uz 2019. gada 31. decembri, sniegts vismaz vispārīgs priekšstats par lielāko "riska seguma" tipa eksporta kredīta shēmu lielumu.

| **1. tabula. Oficiāls atbalsts riska seguma veidā 2019. gadā (milj. EUR)**<br>**Lielākais apjoms Eiropas Savienībā pēc kopējā nominālā riska** | |
|---|---|
| Vācija | 87 914 |
| Francija | 59 174 |
| Itālija | 58 859 |
| Zviedrija | 27 573 |
| Somija | 25 489 |

Kā jau minēts iepriekš, ES EKA aktīvi darbojas daudzās jomās, kas sniedzas tālāk par ziņojumu tvērumu, kas noteikts ES Regulā (ES) Nr. 1233/2011. Tas galvenokārt attiecas uz vidēja termiņa un ilgtermiņa eksporta kredītu jomas darbībām (saskaņā ar Vienošanos par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem). Tomēr daudzas ES EKA piedāvā arī tādus produktus kā īstermiņa eksporta kredītus, kredītvēstuļu garantijas, ražotāja riska garantijas un ieguldījumu apdrošināšanas produktus. Detalizēta informācija pieejama gada darbības ziņojumiem izmantojamās veidnes II un IV sadaļā, kā arī vispārīgajos gada ziņojumos, uz kuriem skaidri atsaucas daudzas dalībvalstis.

Kopumā gada darbības ziņojumos sniegta attiecīga finanšu informācija par eksporta kredītu programmām. Tomēr vajadzētu uzsvērt, ka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1233/2011 ziņošana notiek saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesisko regulējumu. Tādējādi iesniegtajos ziņojumos ir dažas atšķirības. Komisijai nav īpašu apsvērumu par gada darbības ziņojumu[7] finansiālajiem aspektiem.

### (b) Attieksme pret "vides riskiem, kas var izraisīt citus attiecīgus riskus"

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1233/2011 I pielikuma 2. punktu gada darbības ziņojumos dalībvalstis "apraksta, kā EKA oficiāli atbalstītajās eksporta kredītu jomas darbībās tiek ņemti vērā vides riski, kas var izraisīt citus attiecīgus riskus".
Regulas (ES) Nr. 1233/2011 I pielikuma 2. punktā ir minēti gan vides riski, gan *"citi attiecīgi riski"*. Tāpat kā iepriekšējos gados, dalībvalstis plaši interpretē vides un ar to saistītos riskus un savos novērtējumos iekļauj ne tikai vides riskus, bet arī vispārīgākus finanšu un sociālos riskus. Lai ņemtu vērā šādus riskus, paziņotā pienācīgas izpētes prakse ietver *ex ante* novērtējumus un novērtēšanas procedūras, kuru laikā riski tiek identificēti un novērtēti un var ietekmēt darījumu atbilstību atbalsta saņemšanai. Riska novērtēšanas procedūras ir

[7] Saskaņā ar I pielikuma 1. punktu pašreizējais ziņojumu iesniegšanas process neskar to dalībvalstu iestāžu prerogatīvas, kuras veic valsts eksporta kredītu programmu uzraudzību.

formalizētas īpašās politikās, kuras dažas EKA ir izvēlējušās publicēt savās tīmekļa vietnēs. Šādas novērtēšanas procedūras parasti ir atkarīgas no konkrētā darījuma veida un kategorijas saskaņā ar proporcionalitātes principu (t. i., jo riskantāks un/vai lielāks darījums, jo intensīvāks novērtējums). Vairumā gadījumu novērtējumus veic neatkarīgi ārēji eksperti, bet arvien biežāk tos veic specializētie eksperti katrā EKA. Turklāt standarta pienācīgas izpētes prakse ietver līguma klauzulu un nosacījumu izstrādi attiecībā uz ietekmes mazināšanas pasākumiem, kas vajadzības gadījumā saistīti ar līguma nosacījumiem, un to uzraudzību laika gaitā, lai nodrošinātu atbilstību standartiem un, attiecīgā gadījumā, ietekmes mazināšanas pasākumu īstenošanu. Dalībvalstis pastāvīgi pārvērtē un pilnveido savus iekšējos procesus[8].

Visas dalībvalstis, izņemot vienu (Bulgāriju, kas nav ESAO dalībvalsts[9]), ziņo par atbilstību ESAO Ieteikumam par kopējo pieeju oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem un vides un sociālo jautājumu pienācīgu izpēti ("kopējā pieeja"), kas ir pieņemts un labi izveidots novērtēšanas instruments ESAO valstīs un kam ir normatīva ietekme ārpus ESAO. Daudzas dalībvalstis norāda, ka tās piemēro kopējo pieeju, it īpaši tajā minētos vides un cilvēktiesību aspektus, arī ārpus ESAO noteiktā tvēruma. Turklāt visas dalībvalstis ar vienu izņēmumu (Bulgārija[10]) ziņo par atbilstību ESAO Ieteikumam par kukuļošanu un oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem. Tās arī ziņo par atbilstību ESAO principiem un vadlīnijām ilgtspējīgas kreditēšanas prakses veicināšanai oficiālu eksporta kredītu sniegšanā valstīs ar zemiem ienākumiem. To ievērošana iet roku rokā ar Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda politikas ciešu ievērošanu attiecībā uz ilgtspējīgu aizdevumu praksi[11].

Šiem trim ESAO ieteikumiem, kas īpaši vērsti uz eksporta kredītiem, ir liela, taču ne ekskluzīva nozīme. Dalībvalstu politikas pamatā ir arī starptautiskie standarti un plašāks ES *acquis*. Atsauces uz ES mērķiem, standartiem un pamatnostādnēm ziņojumos liecina, ka tiek ņemti vērā gan ieteikuma, gan saistošo tiesību instrumenti, un ka noteikumu nozīme ir tikpat svarīga kā to formulējums. Turklāt daudzas dalībvalstis ziņo, ka tiek ievēroti citi starptautiski standarti, lai nodrošinātu rūpīgu pārbaudi vēl lielākai darījumu daļai. Tie, protams, ietver standartus, kas minēti kopējā pieejā, proti, Starptautiskās finanšu korporācijas Vides un sociālās darbības standartus[12] (*IFC* darbības standartus), Pasaules Bankas grupas Vides, veselības un drošuma pamatnostādnes (*EHS* vadlīnijas) un Pasaules Bankas aizsardzības pasākumu politikas[13], bet arī Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām[14], ESAO vadlīnijas daudznacionāliem uzņēmumiem par atbildīgu rīcību[15], ANO Konvenciju par bērna tiesībām[16], Starptautiskās Darba organizācijas Deklarāciju par pamatprincipiem un pamattiesībām darbā[17] un Ekvatora principus[18]. Viena

[8] Ilustrācijai tikai viens piemērs: *Finnvera* 2019. gadā pārskatīja savu vides un sociālo risku pārvaldības politiku darbību finansēšanai un pieņēma atjauninātu pret kukuļošanu un nodokļu oāzēm vērstu politiku.

[9] Bulgārija ziņo, ka *BAEZ* nepiemēro kopējo pieeju, taču tā būtu atvērta tās īstenošanai.

[10] Bulgārija ziņo, ka *BAEZ* nepiemēro ESAO principus un vadlīnijas ilgtspējīgas kreditēšanas prakses veicināšanai oficiālu eksporta kredītu sniegšanā valstīs ar zemiem ienākumiem, bet būtu atvērta to darīt.

[11] Skaidri pieminējušas Beļģija, Čehijas Republika, Francija, Nīderlande un Ungārija, bet zināms, ka to parasti izmanto.

[12] Pieminējušas Francija, Nīderlande, Slovākijas Republika, Somija un Zviedrija, bet zināms, ka to parasti piemēro.

[13] Pieminējušas Slovākijas Republika un Zviedrija, bet zināms, ka to parasti piemēro.

[14] Pieminējušas Somija, Vācija un Zviedrija, un plašāk izmanto citas EKA, kā minēts citā attiecīgajā dokumentācijā vai tīmekļa vietnēs (piemēram, *CESCE* Spānijā, *KUKE* Polijā).

[15] Pieminējušas Nīderlande, Somija un Zviedrija, un plašāk izmanto citas EKA, kā minēts citā attiecīgajā dokumentācijā vai tīmekļa vietnēs (piemēram, *CESCE* Spānijā, *KUKE* Polijā).

[16] Pieminējusi Zviedrija.

[17] Pieminējušas Nīderlande un Somija.

[18] Pieminējušas Apvienotā Karaliste un Zviedrija.

dalībvalsts (Austrija) ziņo, ka ir izstrādājusi novērtēšanas metodiku, kuras pamatā ir ANO ilgtspējīgas attīstības mērķi, un viena (Zviedrija) atsaucas uz tās atbalstu ANO Globālā līguma principiem. Turklāt dažas dalībvalstis skaidri atsaucas uz klimata pārmaiņu iniciatīvām, piemēram, ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām[19].

Kopējā pieeja arvien vairāk tiek uzskatīta par minimālo standartu. Dalībvalstis aizvien biežāk min papildu politikas mērķus vai apsvērumus, kas papildina tos, kas nostiprināti kopējā pieejā (piemēram, sociālā ilgtspēja un nodokļu nemaksāšanas novēršana). Daudzās jomās dalībvalstis piemēro savus papildpasākumus, lai nodrošinātu, ka eksporta kredītu atbalsts ir pieejams tikai tādiem darījumiem, kas atbilst stingram standartu kopumam un ko var saistīt ar valsts tiesību aktiem. Ilustrācijai tikai viens piemērs: pēdējos gados vairākas EKA ir pieņēmušas īpašus lēmumus par klimata aizsardzību, kas ietver skaidru eksporta kredītu atbalsta izbeigšanu ogļu spēkstacijām[20]. Politikas konverģenci ES pierāda fakts, ka ES 2021. gada aprīlī iesniedza ESAO Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem dalībniekiem priekšlikumu nekavējoties izbeigt oficiāli atbalstītu eksporta kredītu un piesaistītā atbalsta sniegšanu ogļu enerģijas nozarei. Dalībvalstis arī min savu pastāvīgo apņemšanos uzlabot un attīstīt esošos noteikumus.

### (c) Cita informācija, kas iekļauta gada darbības ziņojumos

Lielākajai daļai EKA ir korporatīvās sociālās atbildības politika[21], kas parasti ietver ne tikai iekšējos centienus, bet arī ciešu dialogu ar EKA klientiem. Šajā kontekstā EKA arvien vairāk novērtē savu praksi un izstrādā plānus, kā samazināt savu ietekmi uz vidi (ceļojumu politika utt.[22]). Ja EKA ir privāts uzņēmums, tai parasti ir vienota politika visām tās darbībām (publiskajām un privātajām), un ilgtspējas ziņojumos un publicētajās politikas nostādnēs tās netiek nošķirtas.

Pārredzamība ir būtisks jautājums: dalībvalstis vēlas nodrošināt, lai EKA darbotos pēc iespējas pārredzami, vienlaikus ievērojot konfidencialitāti, kas var būt nepieciešama komercdarījumiem. Saskaņā ar kopējo pieeju[23], visās ES EKA saskaņota procedūra ir detalizētas informācijas (tostarp ietekmes uz vidi un sociālo novērtējumu ziņojumi) atklāšana par projektiem, kuriem to īpašību dēļ var būt nelabvēlīga ietekme uz vidi vai sabiedrību. Dalībvalstis var turpināt šos centienus, atklājot papildu informāciju par konkrētiem darījumiem vai to vērtēšanas procedūrām (ar dažiem izņēmumiem, kopumā ES EKA savās tīmekļa vietnēs publicē lielu daudzumu informācijas, kas tulkota angļu valodā).

### (d) EKA atbilstība Savienības mērķiem un saistībām

Lai uzlabotu pārredzamību ES līmenī, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1233/2011 dalībvalstīm ir pienākums iesniegt Komisijai gada darbības ziņojumu, kurā, ievērojot valsts tiesisko

[19] Pieminējusi Somija.
[20] 2019. gadā Francijai un Nīderlandei jau bija šāda politika. Citas ES valstis veica līdzīgus pasākumus.
[21] Tas ir uzsvērts Beļģijas, Dānijas, Igaunijas, Itālijas, Nīderlandes un Slovēnijas ziņojumā.
[22] Citu starpā, *Credendo, Finnvera* un *SACE* izvērtē oglekļa dioksīda emisiju un plāno to samazināt.
[23] Kā noteikts kopējās pieejas III pielikumā, projektus klasificē dažādās kategorijās: A un B kategorijas projektiem ir potenciāls nelabvēlīgi ietekmēt vidi un/vai sociālo jomu. Attiecībā uz A kategorijas projektiem saskaņā ar kopējo pieeju EKA var apņemties tos atbalstīt tikai pēc 30 dienu perioda kopš attiecīgās informācijas iepriekšējas publicēšanas. Turklāt informācija tiek publicēta par visiem atbalstītajiem A un B kategorijas projektiem arī pēc atbalsta piešķiršanas. Jāņem vērā, ka ārkārtēju iemeslu dēļ informāciju var neatklāt. Dalībvalstis savos gada darbības ziņojumos ziņo arī par atbalstītajiem A un B kategorijas projektiem.

regulējumu, tās sniedz noteiktu finanšu un darbības informāciju par savām eksporta kredītu darbībām, tostarp informāciju par to, kā tiek risināti vides riski.

Saskaņā ar I pielikuma 3. punktu *"Komisija, pamatojoties uz šo informāciju, Eiropas Parlamentam sagatavo gada pārskatu, iekļaujot novērtējumu par EKA atbilstību Savienības mērķiem un saistībām"*.

Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantā[24] minēti Savienības vispārīgie mērķi un 21. pantā — Savienības ārējās darbības principi un mērķi.

Attiecībā uz ES kopējo tirdzniecības politiku atsauce uz Savienības ārējās darbības principiem un mērķiem ir sniegta Līguma par Eiropas Savienības darbību 206. pantā un 207. panta pirmajā daļā.

Visas ziņotājas dalībvalstis sniedz pierādījumus par to, ka to eksporta kredītu programmu pārvaldībai ir izveidota politika, kas atbilst ES mērķiem. Plaši tiek piemēroti tie politikas ieteikumi par eksporta kredītu politiku, kurus izstrādājusi ESAO — vienīgā starptautiskā organizācija, kura līdz šim ir izstrādājusi specializētus noteikumus šai politikas jomai, — un vairumā gadījumu dalībvalstu darbība ieteikumu tvērumu pārsniedz.

Lai padziļinātu Komisijas spēju sīkāk novērtēt dalībvalstu darbības, Komisija sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu un apspriežoties ar vairākām ieinteresētajām personām, ir ierosinājusi dalībvalstīm paplašināt gada darbības ziņojumos iekļaujamās informācijas apjomu un detalizācijas pakāpi. Ir izstrādāta pārskatīta un paplašināta ziņošanas metodika, un tā tiks izmantota ziņojumos, sākot no 2020. kalendārā gada.

Eiropas Parlaments ir aicinājis Komisiju sniegt paziņojumu par to, vai dalībvalstis panākušas atbilstību Savienības mērķiem un saistībām; Eiropas Komisija ir veikusi gada pārskatu saskaņā ar I pielikumu. Tā kā Komisijas pārskats ir balstīts uz dalībvalstu iesniegtajiem gada darbības ziņojumiem, to nevar uzskatīt par pilnīgu. Tomēr Komisija uzskata, ka pieejamā informācija sniedz pārliecinošus pierādījumus tam, ka EKA ievēro LES 3. un 21. pantu, un nesniedz pierādījumus par nevienas dalībvalsts neatbilstību. Protams, Eiropas Savienības iestādes var izvēlēties kopīgi izvirzīt tālejošākus politiskos mērķus. Komisija ir gatava atvieglot un veicināt iestāžu dialogu šajā jautājumā, bet vienlaikus tai jāveic novērtējums saskaņā ar I pielikuma 3. punktu.

Attiecībā uz starptautisko saistību un to pienākumu izpildi, uz kuriem attiecas ES konkurences tiesības, PTO līmenī nav reģistrēti strīdi, kas ziņošanas periodā būtu saistīti ar Eiropas eksporta kredītu programmām. Eiropas Komisija 2019. gadā nav saņēmusi sūdzības par potenciāliem ES tiesību pārkāpumiem, kuri būtu saistīti ar EKA.

[24] Cita starpā saskaņā ar LES 3. panta 5. punktu attiecībās ar citām pasaules daļām Savienība "*veicina [..] ilgtspējīgu Zemes attīstību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību un jo īpaši bērnu tiesību aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus*".